

گزارشی از نمایشگاه گروهی عکس روایت های زیارت «رونا» با آثار عکاسان پیشکسوت مشهدی

قاب‌هایی از جنس زیارت و نور

ریحانه موسوی

گزارش روز

نمایشگاه گروهی عکس روایت های زیارت «رونا» با آثار محمدرضا لطفی، امیرحسین صفرلی و مسعود نوذری از استادان پیشکسوت عکاسی زیارت این روزها در موزه گالری گلستانه گشایش برپاست. در این نمایشگاه که با همکاری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان رضوی و مؤسسه عکاسان استان در حال برگزاری است، روایت های زیارت و حس لحظه دیدار با حرم و چهره زیارتی شهر،اماکن و بقاع متبرکه به تصویر درآمده است. این نمایشگاه مقدمه جشنواره سراسری عکس «رونا» است که فراخوان آن منتشر شده و به زودی داوران بین المللی آن نیز انتخاب خواهند شد. شورای سیاست‌گذاری جشنواره نیز شامل مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان، معاونت فرهنگی و هنری اداره کل فرهنگ و ارشاد، رئیس سازمان جهاد دانشگاهی استان، مدیر فرهنگ سرای جهاد دانشگاهی مشهد، محمدرضا لطفی و دکتر امیرحسین صفرلی است.

هدف از برگزاری این رویداد تمرکز براصالت درروایت بصری و نوآفرینی فنی و دیداری از فرهنگ زیارت بصری و هنر عکاسی، برای بیان زیبایی های ملموس و ناملموس در هم تنیده شده بازگاه منور رضوی است.

- عکس های زیارت بروح وجسم انسان اثرمی گذارد محمد رضا لطفی از هنرمندان حاضر در نمایشگاه عکس روایت های زیارت «رونا»، این نمایشگاه را پیش درآمدی برای نمایشگاه بعدی دانست و گفت:

در این نمایشگاه سی اثر و جود دارد. نمایشگاه بعدی «روز دیگر در قالب جشنواره عکس «رونا» برگزار خواهد شد و این نمایشگاه مقدمه آن رویداد است.

این پیشکسوت عکاسی مشهد با اشاره به اینکه «رونا یعنی دیدار زیارت، بیان کرد، عکس های ما در این نمایشگاه، قسمتی از حرم مطهر رضوی را نشان می دهد. آثارم به صورت نگاتیو گرفته شده و در جشنواره های دیگر نیز حضور داشته است. دبیر نمایشگاه عکس هایم از قدیم به جدید را به گونه ای قرار داده که به نوعی به روزرسانی نیز در آثار حرم مطهر رضوی را نشان دهد. وی افزود: از حرم مطهر حضرت مصومه (س)، عکس هایی را در نمایشگاه قرار داده ام که در حالت تعویض روکش طلائی گنبد هستند. برخی آثارم نیز مربوط به حرم مطهر حضرت شاهچراغ در شیراز است. تلاشم بر این بود، عکس هایی را از خانواده حضرت رضا^(ع) کار کنم.

لطفی ادامه داد: با توجه به اینکه در ماه ذی الحجه قرار داریم و حاجیان در مکه و مدینه هستند، یک عکس ویژه از پرده خانه خدا را در نمایشگاه قرار دادیم و به گونه ای گرفته شده که اسامی

خاص حضرت محمد^(ص) و اسماء عظمای الهی که تاکنون جایی نمایش داده نشده به تصویر درآمده است. چندین عکس نیز از حرم حضرت پیغمبر^(ص) گرفته شده، که زیبایی های آن مکان را به نمایش گذاشته است.

وی یادآور شد: این عکس ها بروح و جسم انسان اثر دارد و افرادی که برای بازدید به نمایشگاه مراجعه کردند، تأثیر خوبی از آثار گرفتند.

- عکاسی در حرم مطهر رضوی باید روزی هنرمند شود دکتر امیر حسین صفرلی، پیشکسوت عکاسی و سینما که در این نمایشگاه با ۱۰ عکس از بخش های مختلف حرم مطهر رضوی حضور دارد، با اشاره به اینکه رویداد فوق به همت مهدی زابل عباسی، عکاس و استاد دانشگاه، شکل گرفته است، گفت: موضوع این نمایشگاه بازگاه مطهر حضرت رضا^(ع)، زیارت و آداب مربوط به آن است.

وی معتقد است؛ یک عکاس نمی تواند مشخص کند در بازگاه مطهر رضوی از چه چیزی می خواهد عکس بگیرد، بلکه باید این آثار روزی و قسمت او شود. عکاس باید آن قدر در آن فضا حضور داشته باشد و زندگی کند، تا بتواند دیدگاه خود را به تصویر بکشد. این هنرمند که آغاز فعالیت های او به پیش از دهه ۵۰ می رسد، براین باور است که، روش عکاسی آن روزگار با امروز قابل مقایسه نیست و ادامه داد: اکنون در عصر دیجیتال قرار داریم و امکانات زیادی برای عکاسان فراهم

مخاطرات یک عاشق بی ترمز

درباه سریال «تاسیان»، ساخته تینا پاکروان

- جایی میان واقعیت و خیال**

«تاسیان» دو خط روایی اصلی دارد: سیاست و عشق. اگرچه بستر تاریخی و سیاسی دهه ۵۰ ظرفیت بالایی برای درام پردازی دارد، اما به یک کاریکاتور از شرایط آن دوره بدل شده است. شخصیت ها گفت وگوها فضایی سیاسی غالب، فاقد پیچیدگی تاریخی لازم اند و بیشتر از آنکه پیش برنده روایت باشند، در خارج از متن ممکن است جلب توجه کنند. به هر تقدیر، اکثریت قریب به اتفاق ناظران تصدیق می کنند که تصویر «تاسیان» از ساواک کاملا نامنتطب با واقعیت تاریخی است.

خط عاشقانه اما به مراتب بهتر پرداخت شده و گرچه گاهی بیش از حد نوجوانانه یا اصطلاحا «دختر – پسری» به نظر می رسد، اما در مجموع می تواند مخاطب را با خود همراه کند. شکل گیری آرام و تدریجی رابطه میان امیر و شیرین یکی از امتیازات روایی سریال است و در جهان دراماتیک شبکه خانگی که روابط عاشقانه عمدتا دغی به تصویر کشیده می شوند، این نحوه روایت جذابیت ویژه ای دارد.

«تاسیان» در این بخش موفق می شود با لطافتی خاص، مخاطب را به درون یک تجربه احساسی در بستر تاریخ معاصر ببرد، تجربه ای که برای بسیاری از مخاطبان، خصوصا نسل جوان، تازگی دارد.

- ریزه کاری های بصری**

از نظر طراحی صحنه و لباس، «تاسیان» یکی از آثار شاخص شبکه نمایش خانگی در سال های اخیر به شمار می رود. استفاده از رنگ بندی چشم نواز، با نظر به اتمسفر قصه، نظر بیننده را جلب می کند، هرچند در مواردی، از خط روایی و مختصات فرمی اثر بیرون می زند. مشخصا، اتاق شیرین با وسایل بیش از حد تزئینی و عناصری که بیشتر به یک گالری می مانند، نمونه ای از اغراق در طراحی صحنه است. اکسسوار هم به شدت دکوری و زیاده از حد تمیز به نظر می رسند.

علاوه بر این، طراحی گریم و لباس برخی شخصیت ها هم به گونه ای است که از همان ابتدا تکلیف ما را با آن ها روشن می کند، مثلا شهرام ومادرش، با آن شمایل تیپیکال، از همان ابتدا با چهره هایی مقوایی و اغراق شده ظاهر می شوند تا مخاطب بداند باید از آن ها متنفر باشد. این رویکرد ساده سازی شخصیت ها، هرچند فقط درباره چند شخصیت نمود دارد، اما ضمن کاستن از عمق روایی قصه، تماشاگر را از امکان تجربه قضاوت اخلاقی شخصی نیز محروم می کند.

- وضوح بیش از حد**

کارگردانی تینا پاکروان در «تاسیان» نشانه های ملموسی از پیشرفت را منعکس می کند. تقریبا

شده است. با این وجود اندیشیدن و نگاه بصری مادر کار عکاسی اهمیت بیشتری دارد. ما قبل از اینکه بخواهیم متوجه دوربین عکاسی شویم، خداوند یک دوربین رایگان در اختیار ما قرار داده که همان حس بینایی ماست. این حس فقط از چشم سر شکل نمی گیرد، بلکه قابلیت دیدن در تمام حس های ما وجود دارد. وی مهم ترین رسالت یک هنرمند را در این دانست که حرفی برای گفتن داشته باشد و دراین زمینه بیان کرد: هنرمند باید دیدگاهی را ارائه دهد، که بیننده به راحتی قابلیت دیدن آن را نداشته باشد. او بر این نظر است کاری از خود به جای بگذارد، که به خلق یک اثر هنری منجر شود. زمانی که آن کار غیر قابل تکرار باشد به این مهم دست یافته است. اگر آن اثر قابل تکرار باشد صنعت محسوب می شود نه هنر.

- ترویج فرهنگ منور رضوی در قالب عکس**

مسعود نوذری، عکاس پیشکسوت آستان قدس رضوی که به عکاس امام رضایی معروف است، نیز با بیان اینکه نمایشگاه عکس «زیارت» در حاشیه جشنواره «رونا» برگزار شده، که در آن آثار سه عکاس پیشکسوت با مضمون عکاسی زیارت رونمایی شده است، گفت: در این جشنواره عکس هایی با محوریت های «ترویج خلاقیت و نوآوری در زیارت»، «ترویج فرهنگ و آداب زیارت از طریق نگاره های فرهنگی هنری»، «عکاسی مستند و روایی زیارت»، «عکاسی طبیعت و معماری زیارت و فرهنگ رضوی در خانواده» در فراخوان منتشر

شده است. با این وجود اندیشیدن و نگاه بصری مادر کار عکاسی اهمیت بیشتری دارد. ما قبل از اینکه بخواهیم متوجه دوربین عکاسی شویم، خداوند یک دوربین رایگان در اختیار ما قرار داده که همان حس بینایی ماست. این حس فقط از چشم سر شکل نمی گیرد، بلکه قابلیت دیدن آن را نداشته باشد. او بر این نظر است کاری از خود به جای بگذارد، که به خلق یک اثر هنری منجر شود. زمانی که آن کار غیر قابل تکرار باشد به این مهم دست یافته است. اگر آن اثر قابل تکرار باشد صنعت محسوب می شود نه هنر.

تمامی پلان های این سریال با دقت و طراحی قبلی مقابل دوربین رفته و به احتمال قریب به یقین از استوری برد برای مدیریت بصری پروژه استفاده شده است. این دقت در کارگردانی باعث شده که قاب ها واجد انسجام و جذابیت باشند و تنه به تنه سینما برزند. فیلم برداری اثر نیز چشمگیر و قدرتمندانه است. با این حال، اما وضوح بیش از حد تصاویر لطمه ای جدی به اتمسفر تاریخی قصه وارد کرده، در حالی که بازسازی فضاهای تاریخی نیازمند نوعی هاله بصری است. در واقع، تصویهای شفاف مانع از القای حس تاریخی لازم می شوند و اجازه نمی دهند «روزی روزگاری ایران» در ذهن مخاطب ریشه بدواند.

- عاشقی با زیرمتن بی اخلاقی**

آنچه بیش از هر چیز «تاسیان» را از دستیابی به یک موفقیت کامل بازمی دارد، حفره های شخصیت پردازی است که در فیلمنامه جاخوش کرده اند. مهم ترین البته برحرف وحدیت ترین شخصیت داستان، امیر یوسفی نیا (با بازی هوتن شکیبا) است. او، برخلاف تصور اولیه، نه یک قهرمان پیچیده است و نه یک عاشق ژلال و بی آلاش؛ بلکه بیشتر یک شرور خود خواه است که برای رسیدن به مقاصدش همه چیز را می فروشد. نقش اول «تاسیان» نه خاکستری، بلکه کاملا ماکایاویستی و اهل فریب است. اما فیلمنامه تمام هم خود را مصروف تظہیر او می کند. حتی در قسمت پانزدهم و در جایی که گمان می رفت امیر به سوی تحول اخلاقی حرکت کند و راه صداقت با معشوقش را در پیش بگیرد، او بازم به الو دادن پدر شیرین به دخترش، گامی دیگر در مسیر آدم فروشی برداشت.

در این نقطه، فیلمنامه و نویسنده تصمیمی اتخاذ می کنند که تأثیر عاطفی اثر را به شدت کاهش می دهد. قهرمانی که به جای فداکاری و رشد درونی، در هر مرحله بر منفعت ها و فرصت طلبی خود می افزاید، نمی تواند حامل پیام یک عشق حقیقی باشد. اگر پاکروان در این نقطه نیز مانند طراحی ایده اولیه، جسارت به خرج می داد و روایت را با تلخی و واقع گرایی پیش می برد، شاید «تاسیان» می توانست به یکی از ماندگارترین روایت های عاشقانه – سیاسی بدل شود.

شهریار

SHAHRAHANews.IR

شهریار

اخبار هنری مشهد

«پرواز قو‌ها» در صدر جدول فروش تئاتر مشهد

براساس آمار فروش نمایش های روی صحنه تئاتر در مشهد طی هفته گذشته (۹ تا ۱۳ خرداد ۱۴۰۴)، تئاتر «دریاچه قو» در صدر جدول فروش هفتگی سایت «گیشات» قرار دارد. به گزارش شهرآرانیوز، نمایش «دریاچه قو» به کارگردانی مهسا غفوریان، با ۱۱ هزار و ۶۵۷ مخاطب در ۴۲ سانس، ۲۴ میلیارد و ۲۶۶ میلیون و ۱۵۴ هزار ریال فروش داشته است. نمایش های

«سندی‌کای گدایان» به کارگردانی کیوان صباغ با فروش ۱۲ میلیارد و ۹۲۰ میلیون و ۲۱۵ هزار ریال، «زهرمار» به کارگردانی سعید توکلی با فروش ۵ میلیارد و ۴۰۴ میلیون و ۳۱۰ هزار ریال درآمد و «بلوف زودرس» به کارگردانی عرفان شیرنگی با فروش ۲ میلیارد و ۸۰۵ هزار و ۳۷۰ ریال فروش داشته است. همچنین نمایش های «اکونوس» به کارگردانی حمیدرضا آزادفر با فروش یک میلیارد و ۴۸۰ میلیون و ۲۴۰ هزار ریال، «کراپ» به کارگردانی احسان دلدار با فروش ۷۸۷ میلیون و ۳۵۰ هزار ریال، «گالری نقاشی» به کارگردانی مهیار اسماعیلی با فروش ۴۴۰ میلیون و ۴۶۵ هزار ریال، «آسپرین» به کارگردانی ایمان سیدی با فروش ۲۷۵ میلیون و ۱۲۰ هزار ریال و «پل» به کارگردانی سجاد کوچ با فروش ۱۶۳ میلیون و ۲۰۰ هزار ریال در رتبه های بعدی جدول فروش تئاتر مشهد در هفته گذشته هستند.

درخشش مشهدی هادر جشنواره تئاتر اردیبهشت

نمایش «خط چشم» از مشهد، با کسب پنج جایزه در هشتمین جشنواره تئاتر دانشجویی اردیبهشت درخشید. به گزارش شهرآر، نمایش «خط چشم» به کارگردانی نازنین سالاری فرد این رویداد ملی توانست عنوان بهترین اثر، بهترین کارگردانی را از آن خود کند. در این جشنواره تندیس برترین بازیگر مرد به نیم‌زنده روحیان و تندیس بهترین

بازیگر زن به ریحانه سادات حسینی اهدا شد و از امیر نجاتی، بازیگر نمایش، تقدیر شد. این نمایش که روایتی خانوادگی را در دل یک باغ ویلای متروک در دماوند دنبال می کند، محصول ماه ها تمرین، بازنویسی و تلاش گروهی است. سالاری فر در این مسیر با برداشتی آزاد از نمایشنامه کودک مدفون سم شبرد، اثری تازه خلق کرده که هم از نظر اجرا و هم ساختار، نگاه ویژه ای را دنبال می کند.

«مشق هر روز» راهی آمریکاشد

فیلم کوتاه «مشق هر روز» به نویسندگی و کارگردانی امیر روئینی از مشهد به بیست و پنجمین دوره جشنواره بین المللی «کیدس فرست، آمریکا راه یافت. جشنواره کیدس فرست، جشنواره فیلم کودک و نوجوان است که از سال ۲۰۰۰ در ایالت متحده آمریکا برگزار می شود. این جشنواره با همکاری بیش از ۳۰ مکان نمایش در سراسر

جهان، فیلم های منتخب را به نمایش می گذارد. «مشق هر روز» پیش از این دیپلم افتخار بهترین فیلم داستانی چهاردهمین جشنواره صد و در چندین جشنواره بین المللی از جمله پاتیسور آمریکا اکران شده است.

برگزاری نشست «طنز؛ سپر نازک روان ایرانی» در مشهد

نشست «طنز؛ سپر نازک روان ایرانی» توسط انجمن علمی روان شناسی دانشگاه فردوسی مشهد دوشنبه ۱۲ خرداد، ساعت ۱۴ تا ۱۴ در دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی دانشگاه فردوسی برگزار می شود. در این نشست محمدرضا ودادمفرد، روان درمانگر تحلیلی، کاندیدای دکتری روان شناسی دانشگاه فردوسی مشهد، دکتر حامد بخشی، دکتری تخصصی جامعه شناسی دانشگاه جهاد دانشگاهی استان و محمد برومند، کارگردان و نویسنده تئاتر با شعار «از فروید تا فیلمنامه و از شوخی تا سرکوب» به بررسی «مکانیسم های دفاعی طنز و و الایش در روان، جامعه و سینمای ایرانی» می پردازند.

اجرای «خانم و آقای پاورتی» در پردیس تئاتر مستقل

تئاتر کمدی «خانم و آقای پاورتی» به نویسندگی و کارگردانی محمدحسین اتحادیان مقدم از یکشنبه ۱۱ خرداد، ساعت ۴۵: ۱۷ در تماشاخانه انوشیروان ارجمند پردیس تئاتر مستقل روی صحنه می رود. در این نمایش هفتاد دقیقه ای، علی اسفراینی، غزاله غفوریان، محمدرضا فولادی، یوسف کاووسی، مهدی فروزنده، کیانا هنرمند، مریم حیدری و فاطمه حسینی به عنوان بازیگر و حسین اکبرپور به عنوان صدابیشه هنرنمایی می کنند.

هیئت مدیره یونیمای خراسان انتخاب شدند

انتخابات هیئت مدیره و بازرس انجمن تئاتر عروسیکی یونیمای خراسان با حضور سیاوش ستاری رئیس یونیمای ایران و اصغر لشگری نماینده اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان برگزار شد. به گزارش شهرآر، در این مراسم، محمد برومند، مهدی لطفی، محمدرضا سعادت، به عنوان اعضای اصلی هیئت مدیره و منیره امیر یوسفی به عنوان بازرس انتخاب شدند و محمد برومند با کسب بیشترین آرا به عنوان رئیس یونیمای خراسان بزرگ معرفی شد. یونیمای انجمن بین المللی نمایشگران عروسیکی است که در نود کشور از جمله ایران دفتر رسمی دارد. به استناد مصوبه مجلس شورای اسلامی، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از این سازمان مردم نهاد هنری حمایت می کند تا تئاتر عروسیکی گسترش یابد و مروج صلح و دوستی در جهان باشد.